

Vypracoval: Adam Kovář (66500)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

1. března 2009

Instrukce stran psaní domácích úkolů

V zápatí umístit čísla stránek vpravo¹.

(Ti, kteří neodevzdali DÚ, nebo jej odevzdali pozdě, si připraví krátký referát na téma, o které se sami přihlásí na e-mailové adrese adam.kovar@mail.muni.cz.)

Uvést explicitní informaci v **levé části záhlaví**²:

Pro Adama Kováře (OJ).

V pravé části záhlaví nechť je Vaše příjmení.

V levém horním rohu první strany nechť je:

Vypracoval (případně Vypracovala): Vaše jméno, příjmení (a v závorce učo)

Kód a název našeho předmětu

Vyučující

Datum vypracování úkolu.

Následuje nadpis zarovnaný nastřed, zvýrazněný tučně (ctrl+b).

Tedy např. (umístění na stránce vizte výše).

Vypracoval: Jan Novák (010101)

FF: BA114 Proseminář čtení a psaní

Vyučující: Adam Kovář

1. března 2009

Nadpis

¹ Ve wordu: v horní liště tlačítko Zobrazit → Záhlaví a zápatí. V okně, které se objeví, zadat Vložit automatický text → Strana.

² Ve wordu: v horní liště tlačítko Zobrazit → Záhlaví a zápatí.

Formátování, úprava textu

Rozsah:

- písmo velikosti 12 (v případě typu písma *Book Antiqua* může být 11);
- písmo patkové (např. Times New Roman, Georgia ap., tedy nikoliv Arial, kterýžto je bez patek);
- dvojitě řádkování (Formát → Odstavec → Řádkování);
- normostrana je maximální hranice (tedy 1800 znaků = cca 250 slov); text může být kratší, ale pak musí být jeho obsah natolik skvělý, že se tím autor textu vyhne výtce stran nedostatečné délky.

Úprava:

- do bloku;
- jednoznaková slova přesunout z konce řádku na začátek řádku následujícího (ve wordu použít tzv. pevnou mezeru: ctrl+shift+mezerník);
- závorka se lepí na text (tzn. že se NEdělá mezi závorkou a textem, který je uvnitř závorek, mezera);
- zkontrolovat text před odesláním, resp. po vytištění (zda nedošlo k jakémukoliv poškození, tedy nečitelnosti);
- odlišit nadpis tučně (ctrl+b); odliší se tak od ostatního textu;
- jednotlivé listy sešít dohromady.

Forma:

- trojtečka se píše ctrl+tečka (= jeden samostatný znak; oproti třem tečkám);
- pozor na anakoluty;
- syntaktické anglicismy: What it is all about? It is about... V č. „Je to vo tom, že...“ vs. „Text vypovídá o...“;
- pozor na interpunkci (viz aparát doc. Hoskovce – verbum → věta → čárka), ba ortografii vůbec;

- dodržet zadanou délku textu; toť součástí úkolu; práce byly příliš krátké nebo příliš dlouhé;
- **citace použité literatury** – prozatím tímto způsobem:
Příjmení autora, jméno autora. Název díla. Místo vydání: Nakladatelství rok.
Kundera, Milan. Kastrující stín svatého Garty. Brno: Atlantis 2006.
- **citace delších částí textu** (celý odstavec, příp. více): v uvozovkách; zároveň odděleno v zvláštním odstavci odsazeném z obou stran oproti ostatním odstavcům (např. o 1 cm zleva i zprava);
- do našich krátkých textů nedávat dlouhé citace; buďto odkaz na stránku, např. (s. 21), nebo delší citace do poznámky pod čarou (ovšem poznámkami pod čarou šetřit a maximum informací se snažit ponechat přímo v textu);
- každý citát vždy hned v následujícím odstavci vysvětlit/interpretovat; vždy explicitě uvést, co máte daným citátem na mysli, jak jej vnímáte, jak daným citátem argumentujete;
- **citace veršů přímo v textu**: jednotlivé verše oddělujeme lomítkem (mezera, lomítko, mezera);
- slova jako: *zajímavé* (zajímavá je i moucha v polívce), *krásné*, *smutné* (co se psaní odborného textu týče, jedná se zde o prázdná slova, bez jakéhokoliv významu, subjektivní hodnocení na vodě);
- **členění na odstavce**: odstavec má jednu zastřešující myšlenku, téma; odstavec odpovídá bodu v osnově textu;
- odstavce se odsazují zleva (kromě odstavce prvního a odstavce následujícího po vynechaném řádku);
- **stylistika**: mluvený vs. psaný projev – tj. rozdíl! obecná č.: *byli zidealizovaný*;
- běžně mluvené „to samé“ = v psaném textu: „totéž“.

Obsah:

- neplést narativní vs. topické přístupy (v budoucnu snad probereme rozdíl...);
- pokud použijete jinou terminologii, než jakou jsme si vyložili, musíte doložit odkud a proč ji používáte (např. pojem *motív*);
- pozor na anachronismy typu: *Vilém měl deprese*.
- textem odpovídat na zadání, nezatěžovat text odbočkami; ty si nechte pro sebe; jen nejnnutnější odbočku můžete dát do poznámky pod čarou.

Stavba textu:

- **úvod:** teze, definice, východisko (= 1. odstavec);
- Vaše **tvrzení:** vycházející z teze, využívající definici, tezi, východisko (jeden nebo více odstavců);
- **argumentace:** podepření důkazy (jeden nebo více odstavců);
- konkrétní **příklady:** doklady z textu (jeden nebo více odstavců);
- **závěr:** spíš ve smyslu *summary* než *conclusion* (jeden odstavec); neobsahuje žádné nové informace! Jen shrnuje, co bylo uvedeno v předchozím textu.

Argumentace a doklady z textu mohou být vzájemně zaměněny či propleteny dohromady.

Nicméně stále musejí zůstat přehledně členěny.

Doporučení:

- dát svůj text někomu přečíst (např. kolegovi, spolužákovi...); všimne si elementů (nejasností, nedostatků v argumentaci, věcných chyb), které autor textu přehlédne;
- vyvarujte se emocionálního vyjadřování;
- je užitečné načíst k danému tématu, na které máte text psát, sekundární literaturu³ (alespoň nějaký krátký text). → Inspirace pro vlastní psaní. (Můžete se tak alespoň částečně vyhnout objevování Ameriky.)

³ Sekundární literatura je např. text Milana Kundery *Překlad jedné věty*. Jedná se o sekundární literaturu k primární literatuře: Kafka, Franz. *Zámek*.